

til, kun er det første Skridt til en Foranstaltning, som er langt mere betydningsfuld end det, der her er foreslaaet. Det kan jo ogsaa meget godt være, at vi skulle gaa til en saadan mere vidtrækkende Foranstaltning, men naar vi skulle skride dertil, forekommer det mig ogsaa, at det Udvalg, som forhaabentlig bliver nedsat til at behandle dette Forslag, maa tage under alvorlig Overvejelse, hvorvidt det ikke vilde være rigtigere at gaa til en direkte Statsgaranti for vore Kreditforeningsobligationer. Det er jo et meget stort Spørgsmaal, men det, der her foreligger, er i Virkeligheden et Spørgsmaal, som ikke er ret meget mindre; thi vi ville derigennem efterhaanden blive tvungne ind paa en Ordning, som ikke bliver væsensforskellig fra en Statsgaranti for vore Kreditforeningsobligationer, og det er klart, at en Statsgaranti for vore Kreditforeningsobligationer vil være en ganske anderledes virksom Foranstaltning til Fremme af det Formaal, som dette Forslag med Rette tilstræber — høj Kurs paa Obligationerne og derfor lav Rentefod. Jeg henleder derfor blot Opmærksomheden paa Forslagets hele Rækkevidde og ønsker, at man vil have denne for Øje i det Udvalg, som forhaabentlig kommer til at behandle dette interessante og betydningsfulde Forslag.

Jeg skal endnu blot tillade mig et Par Bemærkninger. De ville kun tage et Par Minutter, men det vil kunne være til Nytte, at jeg gør dem, fordi det maaske kan fremkalde et Svar fra den højtærede Finansminister, allerede under denne Behandling. Der staar i § 3, tredje Linie, at Kapitalen, de 15 Mill. Kr., „forrentes for Statens Regning“. Jeg har forstaaet dette saaledes, at det i Realiteten kun var en Kautionsforpligtelse, Staten paatog sig, idet den henlagde en Obligation paa 15 Mill. Kr. til $3\frac{1}{2}$ pCt., men jeg ser ikke, hvorledes der bliver Tale om nogen egentlig Forrentning. Saa staar der, at Kapitalen ydes derved, at Staten deponerer 15 Mill. Kr. nominelt i $3\frac{1}{2}$ pCt.s indenlandske Statsobligationer. Det skal vel sagtens være *uopsigelige* Statsobligationer. Det er vel ikke Meningen, at de skulle være amortisable, og jeg vil henstille, om det ikke var nyttigt, at det ogsaa blev sagt. Til § 5 skal jeg gøre den Bemærkning, at jeg indser ikke, hvorfor det skal være *Ihændehaver*obligationer, som Ejerne uden Udgift kunne erholde deponerede i Finansministeriet under den danske Statsgaranti og mod Udlevering af Indskrivningsbevis eller Certifikat for de deponerede

Obligationer. Det forekommer mig mere naturligt, hvis man skal kræve noget, at man da krævede, at det var Obligationer, der netop vare noterede paa Navn. I sidste Punktum af samme Paragraf staar: „Ogsaa Beløbene af til Indfrielse udtrukne Obligationer kunne erholdes udbetalte ved Checks“. Det er formentlig paa Forlangende af Obligationsejerne, det er vel ikke noget, som ogsaa Staten vilkaarligt kan bestemme. Der staar i § 6: „Hypotekbankens Obligationer skulle lyde paa dansk Kronemønt og kunne tillige forsynes med Angivelse af Beløbet omsat til Francs, Reichsmark, Sterling og amerikanske Dollars“. Maa det ogsaa der være mig tilladt at spørge, om de skulle være betalbare i samme Mønt. Jeg vil undlade at dvæle ved en Bestemmelse i § 11, som siger, at man skal indkøbe Kreditforeningsobligationer „i *ombrentligt* Forhold til de enkelte Kreditforeningers Udlaansmasse i de to nærmest foregaaende Terminer“. Det kunde ellers nok give Anledning til nogen Overvejelse, men den kan jo finde Sted i et Udvalg.

Men paa Grund af den knappe Tid skal jeg kun fortsætte et Par Minutter og saa være færdig for i Dag. Jeg skal kun sige, at det forekommer mig at være noget, man bør tage i Betragtning ved Overvejelsen af, hvorledes Direktøren for denne Bank skal være stillet; for det giver ham en ganske enorm Indflydelse, idet det jo bliver ham, der skal bestemme, hvilke Kreditforeningsobligationer man skal opkøbe, og altsaa hvilke Kreditforeninger man skal støtte gennem Hypotekbanken. Det er derfor nødvendigt, at denne Mand er ganske uafhængig stillet. Jeg skal, idet jeg antyder, at man ikke kan være forsigtig og omsigtsfuld nok i Valget af denne Mand, kun pege paa, at dette har man anerkendt og set oppe i Norge, hvor man derfor i Hypotekbankloven har skrevet, at det er det norske Storting, der vælger Ledelsen for den norske Hypotekbank — som for Resten er en direkte Hypotekbank, altsaa noget forskellig fra det, her er foreslaaet. Men jeg vil henstille til Overvejelse, om ikke noget lignende kunde være forstandigt her, saa meget mere som man gennem §§ 13 og 15 ganske overlader til Finansministeren at ansætte og bestemme Lønnen for alle Funktionærerne i denne Bank og endogsaa at vælge Revisorerne. I hvert Fald Valget af Revisorer vil det for en Bank af en saadan Betydning og Vigtighed som denne være naturligt at overlade til Nationens Repræsentanter.